

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **Emporia Style Kft.**
IČO: 01-09-170422
se sídlem Márvány u. 17, 1012 Budapest, Maďarsko
zastoupený advokátem Mgr. Daniele Maškem
se sídlem Opletalova 1535/4, Praha 1

proti

žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**
se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 12. 2019, č.j. RRTV/365/2020-rud

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaná uznala žalobce vinným ze spáchání přestupku podle §

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

2 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o regulaci reklamy), respektive dle § 5 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), kterého se dopustil zadáním teleshoppingových bloků Klenot TV odvysílaných ve dnech 4., 7. a 8. března 2019 na programu Televize Barrandov, které jsou klamavou obchodní praktikou, neboť obsahují věcně nesprávnou a tedy nepravdivou informaci, že všechny nabízené šperky z kolekce Glenn Lehrer jsou vyráběné přímo osobně a ručně světoznámým šperkařem Glennem Lehrerem (výrok I.). Za spáchání uvedeného přestupku žalovaná uložila žalobci podle § 8a odst. 2 písm. b) a § 8a odst. 6 písm. c) zákona o regulaci reklamy pokutu ve výši 200 000 Kč (výrok II.). Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016, o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“) a § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., žalovaná uložila žalobci rovněž povinnost uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč (výrok III.).

2. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaná na základě divácké stížnosti zpracovala analýzu teleshoppingových bloků Klenot TV odvysílaných na programu Televize Barrandov ve dnech 4., 7. a 8. března 2019. Z provedené analýzy vzešla zásadní nejasnost týkající se tvrzení opakujících se v teleshoppingu, že výrobu nabízených šperků z kolekce Glenn Lehrer osobně a ručně obstarává výhradně světoznámý šperkař Glenn Lehrer. V rámci teleshoppingu zazněla tato tvrzení: *„Mimochodem, on (Glenn Lehrer) každý svůj produkt vyrábí ručně, on nemá žádného druhého nějakého pomocníka, on to všechno dělá sám, proto vyrábí pár klenotů do roka.“* (teleshopping Klenot TV 4.3.2019, čas od 1:08:18 od začátku teleshoppingu); *„Každý produkt je ručně vybroušený Glennem Lehrerem. To není žádná taková výroba jako například máte něco od Gucci, tak samozřejmě tady designéři Gucci to navrhnou, ale oni už pak nejsou součástí procesu výroby, mají celé týmy na to, aby to vyrobili. Ale u Glenna Lehrera je to jinak. Glenn si to sám navrhne a sám to vybrousí, sám to vytvoří, on sám ručně samozřejmě dělá každý produkt, který vybrousí.“* (teleshopping Klenot TV 4.3.2019, čas od 1:14:26 od začátku teleshoppingu); *„Glenn Lehrer vytváří do roka jenom pár klenotů, to vytváří všechno sám a skutečně on nedeleguje tu práci brusku nikomu ze svých pomocníků, sám osobně brousí každý tento drahouk.“* (teleshopping Klenot TV 7.3.2019, čas od 7:40 od začátku teleshoppingu); *„Glenn Lehrer vyrábí ty šperky sám osobně.“* (teleshopping Klenot TV 8.3.2019 od 7:10 hodin, čas od 1:03:17 od začátku teleshoppingu); *„On hlavně dámy, prosím vás, vůbec nikomu takhle nedeleguje tuto práci... On to všechno dělá sám osobně. Například když máte produkt od Gucci nebo Dolce Gabana, tak vy samozřejmě za to zaplatíte obrovské peníze, ale ten samotný designér se toho ani nedotkne. On samozřejmě vytvoří design, ale pak už to dělají další pracovníci, tady mají velký tým na to. Takže to bude tvořit například nějaká neznámá žena, šít to vaše oblečení. Ale Glenn Lehrer sám osobně vytváří každý jeho produkt, opravdu každý brus on dělá sám.“* (teleshopping Klenot TV 8.3.2019 od 9:30 hodin, čas od 1:00:38 od začátku teleshoppingu). Na internetových stránkách www.qemporio.com (spolupráci s tímto internetovým obchodem moderátorky v teleshoppingu výslovně zmiňují) žalovaná ověřila, že produkty značky Glenn Lehrer jsou nabízeny v poměrně masivním množství, a nejví se tedy v možnostech jednoho jediného člověka vyrobit takové množství šperků. Vystalo tedy podezření, že se jedná nikoli o šperky vyrobené přímo Glennem Lehrerem, ale pouze o výrobu dle návrhu brusku tohoto šperkaře, což bylo v přímém rozporu s tvrzeními, které v teleshoppingových blocích

moderátorky opakovaně uváděly. Toto podezření umocnily informace z facebookového profilu „Lehrer“, který uvádí, že Glenn Lehrer navrhuje drahé kameny a šperky pro teleshoppingový prodej (nikoli tedy že je sám vyrábí). Na tomtéž profilu je zmíněna spolupráce s obchodem Gemporia a též funkce Glenna Lehrera ve společnosti Lehrer Designs, jejíž součástí je továrna v indickém Jaipuru. Tato dílna opracovává nerosty dle brusů Glenna Lehrera a produkuje šperky určené k teleshoppingovému prodeji.

3. Žalovaná na základě těchto nejasností vyzvala žalobce jakožto zadavatele příslušných teleshoppingových bloků o podání vysvětlení, jakým způsobem doloží tvrzení moderátorek teleshoppingů, že každý nabízený produkt z kolekce Glenn Lehrer vyrábí ručně sám Glenn Lehrer, že Glenn Lehrer vyrábí pár klenotů do roka, že vše je vyrobeno v jednom maximálně ve dvou kusech a že jeden z nabízených prstenů byl vyroben pouze ve třech kusech. Na žádost žalované o doložení pravdivosti uvedených tvrzení žalobce v podaném vysvětlení odpověděl, že v daných případech došlo k uveřejnění nepřesných informací. Glenn Lehrer vyrobí pouze několik šperků do roka a část šperků pouze navrhuje. V posuzovaných případech se skutečně jednalo o šperky, které byly částečně vyrobeny pomocníky Glenna Lehrera a v teleshoppingu byly nedopatřením zaměněny oba druhy šperků (tedy šperky vyrobené Glennem Lehrerem a šperky vyrobené jeho „pomocníky“). Žalovaná tedy dospěla k závěru, že v teleshoppingu je uváděna klamavá, respektive nepravdivá informace o tom, že všechny prodávané šperky z kolekce Glenn Lehrer jsou přímo osobně, ručně vyráběny světoznámým brusičem drahých kovů, když ve skutečnosti jsou, minimálně z části, vyráběny „řadovými“ zaměstnanci společnosti, ve které Glenn Lehrer působí. S ohledem na uvedené rozhodla zahájit se žalobcem řízení o přestupku. V reakci na oznámení o zahájení řízení žalobce změnil své původní vyjádření a uvedl, že v posuzovaném případě se skutečně jednalo o šperky, které vyrobil sám osobně Glenn Lehrer. Žalobce je přesvědčen, že v rámci předmětných televizních vysílání nedošlo k uvedení nesprávných informací týkajících se předmětných šperků. K důkazu žalobce navrhl potvrzení společnosti Gemporia Limited a potvrzení učiněné J. T., obchodním ředitelem Gemporia, tyto dokumenty však nedoložil. Zároveň požádal o nařízení ústního jednání za účelem provedení důkazů a o poskytnutí dodatečné lhůty v délce 15 pracovních dní k doplnění svého vyjádření z důvodu kompletnosti veškerých podkladů k posuzované věci. Této žádosti žalovaná vyhověla.
4. Dne 13. září 2019 bylo žalované doručeno doplnění vyjádření, ve kterém žalobce uvedl, že sdělení, která prezentovaly moderátorky předmětných teleshoppingových vysílání ze dne 4., 7. a 8. března 2019, byla prezentována na základě informací uvedených ze strany zástupců dodavatele předmětných šperků, tj. společnosti Gemporia limited v anglickém jazyce. Moderátorky pouze překládaly informace poskytnuté těmito zástupci. Žalobce se v návaznosti na zahájené řízení obrátil na výše uvedeného dodavatele s žádostí o potvrzení správnosti uváděných informací, avšak toto potvrzení mu dodavatel neposkytl, resp. poskytnuté potvrzení se vztahovalo k jinému pořadu. S ohledem na uvedené je tedy podle žalobce možné, že v posuzovaném případě mohlo dojít k nedorozumění mezi žalobcem a dodavatelem, což mohlo mít na následek uvedení neúplných či ne zcela přesných informací v rámci posuzovaných teleshoppingových pořadů. Žalobce v současné době není z důvodů stojících na straně svého dodavatele schopen tuto skutečnost ověřit. Nad rámec výše uvedeného žalobce doplnil, že i kdyby v rámci posuzovaných teleshoppingových pořadů byly skutečně prezentovány zavádějící či nesprávné informace (což není schopen ověřit),

tak je přesvědčen, že obsah těchto informací nemohl mít na rozhodování případných kupujících podstatnější dopad, neboť unikátnost šperků spočívá především v jedinečném a patentovaném brusu pana Lehrera, kterým disponují oba možné druhy šperků, tj. jak šperky vyrobené přímo panem Lehrerem, tak šperky vyrobené pouze s jeho spoluúčastí. Žalobce navíc zákazníkům poskytuje možnost do 30 dní od zakoupení zboží toto vrátit, takže i v případě, že by koupili šperky v domnění, že se jedná o šperky vyrobené přímo panem Lehrerem, ačkoli se ve skutečnosti jednalo o šperky vyrobené pouze s jeho spoluúčastí, měli možnost šperky bezplatně vrátit, pokud by po jejich obdržení zjistili, že byly vyroubeny pouze se spoluúčastí pana Lehrera. S ohledem na toto vyjádření žalovaná vyzvala žalobce ke sdělení, zda i nadále trvá na nařízení ústního jednání v předmětné věci, a to za účelem provedení důkazů, které sice ve svém vyjádření jmenoval (potvrzení společnosti Gemporia Limited, emailové potvrzení ze dne 15. 8. 2019, které učinil pan J. T., obchodní ředitel společnosti Gemporia), avšak k jeho vyjádření nebyly přiloženy a ani součástí ani jeho dalšího vyjádření ve věci, v němž naopak uvedl, že tato potvrzení mu dodavatel šperků neposkytl. Dne 25. října 2019 byla žalovaná doručena odpověď žalobce, že na nařízení ústního jednání netrvá. Žalovaná na svém 18. zasedání konaném dne 5.11.2019 provedla důkaz zhlédnutím teleshoppingových bloků Klenot TV odvysílaných ve dnech 4., 7. a 8.3.2019 na programu Televize Barrandov, respektive zhlédnutím částí těchto bloků, kde byly prezentovány šperky z kolekce Glenn Lehrer. Dne 13.11.2019 bylo žalobci doručeno oznámení o doplnění spisu a ukončení dokazování a byla mu stanovena lhůta 20 dní pro písemné vyjádření, nicméně žalobce se ve věci již dále nevyjádřil.

5. Na základě výše popsaných zjištění žalovaná dospěla k závěru, že v teleshoppingových blocích byla opakovaně uváděna prokazatelně klamavá, respektive nepravdivá informace o tom, že všechny prodávané šperky z kolekce Glenn Lehrer jsou přímo osobně, ručně vyráběny světoznámým brusičem drahých kovů Glenem Lehrerem, ačkoliv ve skutečnosti jsou vyráběny „řadovými“ zaměstnanci společnosti, ve které Glenn Lehrer působí. Předmětné obchodní sdělení je tedy nekalou obchodní praktikou a jeho zadáním do vysílání došlo k porušení § 2 odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy, respektive ustanovení § 5 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, jelikož reklama (respektive teleshopping) obsahuje věcně nesprávnou a tedy nepravdivou informaci, což může vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil. V další části odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaná zabývala jednotlivými kritérii, ke kterým je třeba dle § 37 zákona č. 250/2016 Sb., přihlídnout při určení druhu správního trestu a jeho výměry, a po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností spáchaného přestupku rozhodla uložit žalobci pokutu ve výši 200 000 Kč, tedy při dolní hranici zákonné sazby.
6. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce namítl, že byl postupem žalované v předcházejícím řízení zkrácen na svých právech. Napadené rozhodnutí je dle přesvědčení žalobce věcně nesprávné, nepřezkoumatelné a v rozporu s právními předpisy. Skutkový stav, který vzala žalovaná za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy, resp. v nich nemá oporu.
7. Žalobce předně namítl, že žalovaná dostatečným způsobem neodůvodnila svoji domněnku, že nabízené šperky nebyly vyrobené přímo panem Glennem Lehrerem. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že vycházela toliko z ničím nepodložených informací získaných prostřednictvím internetu, ze kterých se následně v napadeném rozhodnutí pokoušela

dovozovat, že nabízené šperky byly ve skutečnosti vyrobeny v továrně v Jaipuru. Ačkoli se nabízely např. výslechy pana Glenna Lehrera či zástupce společnosti Gemporia pana J. T., pana D. T. či moderátorek televizního pořadu, žalovaná své závěry žádným bližším způsobem neověřovala, ačkoli v souladu s § 3 správního řádu měla postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a podle § 50 odst. 3 správního řádu byla povinna i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobce. Tím, že nedostatečně zjistila rozhodné okolnosti ve vztahu k charakteru nabízených šperků, porušila žalovaná zásadu materiální pravdy. Žalobce v této souvislosti odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 217/2015-47 a doplnil, že žalovaná provedeným dokazováním nevyvrátila, že by nabízené šperky skutečně byly vyrobené panem Glennem Lehrerem, a to i přesto, že žalobce tuto variantu sám nevyloučil.

8. Žalobce dále namítl, že i kdyby žalovaná dostatečným způsobem prokázala, že nabízené šperky byly skutečně vyrobeny někým jiným než panem Glennem Lehrerem, což se nestalo, v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu platí, že správní orgány musí vedle prokázání samotné existence klamavé (nekalé) obchodní praktiky (tj. v posuzovaném případě nepravdivosti sdělení moderátorky) prokázat také její způsobilost podstatně ovlivnit rozhodování spotřebitele do té míry, že může učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil. Ne všechny případy nepravdivých sdělení totiž mohou být považovány za nekalou obchodní praktiku, ale pouze takové, které jsou reálně způsobilé vyvolat obchodní rozhodnutí spotřebitele, které by jinak neučinil. Žalovaná v napadeném rozhodnutí pouze stroze konstatovala, že předmětné obchodní sdělení je tedy nekalou obchodní praktikou a jeho zadáním do vysílání došlo k porušení zákona, jelikož reklama (respektive teleshopping) obsahuje věcně nesprávnou a tedy nepravdivou informaci, což může vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil. Žádným způsobem ale nekonkretizovala, čím přesně mohlo sdělení moderátorky přimět spotřebitele učinit takové rozhodnutí. Dle názoru žalobce proto žalovaná neprokázala, že výše sdělení moderátorky bylo způsobilé podstatně ovlivnit rozhodování spotřebitele do té míry, že by mohl učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil. Žalobce k tomu dodal, že je naopak přesvědčen, že i kdyby v rámci posuzovaných televizních pořadů byly skutečně prezentovány zavádějící či nesprávné informace, nemohl mít obsah těchto informací na rozhodování případných kupujících podstatnější dopad, neboť unikátnost šperků spočívá i v jedinečném a patentovaném brusu pana Lehrera, kterým však disponují oba možné druhy šperků, tj. jak šperky vyrobené přímo panem Lehrerem, tak šperky vyrobené pouze s jeho spoluúčastí.
9. Další námitkou žalobce brojil proti nedostatečnému odůvodnění výše uložené pokuty, přičemž poukázal na § 37 zákona č. 250/2016 Sb., a § 61 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání“). Žalované vytkl, že při rozhodování o výši pokuty hodnotila porušení zákona jako středně závažné a jako spíše přitěžující hodnotila okolnost, že žalobce užil takové formulace, které jsou nepravdivé, a které z tohoto důvodu mohly narušit ekonomické chování spotřebitele – tedy přimět spotřebitele učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil. Tento postup žalované je dle mínění žalobce v přímém rozporu se zásadou zákazu dvojího přičítání. Pokud by totiž prezentované informace byly skutečně nepravdivé a byly z tohoto důvodu

způsobilé narušit ekonomické chování spotřebitele, tvořila by tato skutečnost zákonný znak správního deliktu, který je žalobci kladen za vinu. Tuto skutečnost proto není možné znovu zohledňovat v rámci rozhodování o výši uložené sankce jako okolnost přitěžující. Žalovaná dále hodnotila jako mírně přitěžující skutečnost, že rozsah televizního vysílání byl poměrně významný, tj. delší než standardní reklamní sdělení, přičemž zřejmě vycházela z předpokladu, že informace o tom, že šperky vyrobil pan Lehrer, byla dostupná po celou dobu televizního pořadu. Tento předpoklad se však nezakládá na pravdě, neboť divákům nebyly informace o tom, že šperky vyrobil přímo pan Lehrer, prezentovány po celou dobu trvání předmětných televizních pořadů, ale tato informace byla prezentována pouze několikrát za celou dobu trvání televizních pořadů. Časový rozsah vytýkaného protiprávního jednání musí být hodnocen nikoli ve vztahu k celé délce televizního pořadu, ale pouze ve vztahu k součtu doby trvání jednotlivých sdělení moderátorky, který činí maximálně několika desítek vteřin. Závěr žalované, že z hlediska rozsahu protiprávního jednání má být hodnocena celá doba trvání televizního pořadu, v rámci kterého nesprávná informace zazněla, považuje žalobce za absurdní, neboť nesprávná informace je způsobilá vyvolat příslušné rozhodnutí spotřebitele právě a jen v okamžiku, kdy je spotřebiteli dostupná.

10. Žalobce konečně namítl, že uložená sankce je pro něj likvidační. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí přitom vůbec nevyplyvá, že by se žalovaná touto otázkou zabývala a že by při rozhodování o výši uložené pokuty zohlednila majetkové poměry žalobce, ačkoli v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu platí, že správní orgány musí zkoumat majetkové poměry tam, kde není zcela zřejmé, že by nemohlo dojít k existenčnímu ohrožení pachatele nebo jeho podnikání. Žalobce je přitom přesvědčen, že riziko likvidačního působení pokuty na jeho osobu na základě spisového materiálu nelze vyloučit. Zároveň je přesvědčen, že žalovaná výrazným způsobem překročila meze volného správního uvážení při rozhodování o výši uložené pokuty, kdy uložená sankce je nepřiměřeně vysoká.
11. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil v celém rozsahu a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Pro případ, že by soud dospěl k závěru, že nejsou dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, žalobce z opatrnosti navrhl, aby soud v souladu s § 78 odst. 2 s.ř.s. od trestu za správní delikt upustil, nebo aby uloženou sankci v mezích zákona dovolených snížil.
12. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedla, že v napadaném rozhodnutí jasně a dostatečně odůvodnila, na základě jakých podkladů a skutečností dospěla k závěru, že v daném případě došlo ke spáchání přestupku, respektive k porušení § 2 odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy. Prokazování pravdivosti v teleshoppingu uváděných tvrzení bylo na žalobci, a bylo tedy v jeho zájmu, aby si obstaral důkazní prostředky prokazující, že v teleshoppingu uváděl pravdivé informace. Žalobce však provedení důkazu výsledkem svědků nenavrhl, a jediné dva důkazní prostředky, které zmínil (tedy jakési emailové potvrzení vydané Glennem Lehrerem a jednatelem společnosti Gemporia), nebyl schopen předložit. S ohledem na uvedené tedy byla žalovaná v souladu s ustanovením § 7b odst. 3 zákona o regulaci reklamy oprávněna považovat uváděná tvrzení za nesprávná, aniž by byla nucena tuto nesprávnost sama dokazovat. Zásada materiální pravdy tedy v dané věci porušena nebyla.

13. Žalovaná již v samotném výroku napadeného rozhodnutí uvedla, že uváděním věcně nesprávné, a tedy nepravdivé informace, že všechny nabízené šperky z kolekce Glenn Lehrer jsou vyráběné přímo osobně a ručně světoznámým šperkařem Glennem Lehrerem, může vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil, neboť spotřebitel se po zhlédnutí teleshoppingu domnívá, že všechny nabízené šperky z kolekce Glenn Lehrer jsou vyrobeny přímo osobně tímto světoznámým šperkařem, a je tímto motivován k rozhodnutí o koupi zboží. Způsobilstvím ovlivnit rozhodování spotřebitele je zde nasnadě - spotřebitel se domnívá, že si za relativně nízkou cenu může objednat šperk, který přímo ručně vyrobil celosvětově proslulý šperkař a toto vědomí jej samozřejmě může podnítit k rozhodnutí o koupi.
14. Žalovaná je přesvědčena, že v daném případě k porušení zásady zákazu dvojího přičítání nedošlo. Jedním z kritérií, které je při rozhodování o výši pokuty nucena zohlednit, je význam zákonem chráněného zájmu, který mohl být přestupkem ohrožen. Každý přestupek se od jiných odlišuje povahou zákonem chráněného zájmu, který mohl být přestupkem ohrožen, respektive každý z přestupků může mít jiný škodlivý následek. Některé jsou méně závažné, některé více. Například přestupek spočívající v nezapůjčení záznamu vysílání nevýznamného provozovatele regionálního vysílání bude obecně méně závažnější než přestupek provozovatele, který odvysílal pořad podněcující k nenávisti z důvodu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického nebo jiného smýšlení, národního nebo sociálního původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení. Stejně tak je ale třeba diferenciovat i „uvnitř“ té které skutkové podstaty - méně závažný bude přestupek spočívající v odvysílání klamavé reklamy na program provozovatele regionálního vysílání infokanálu určeného pro občany jedné obce, naproti tomu závažnější bude odvysílání klamavé reklamy v rámci vysílání celoplošného, plnoformátového programu s nejvyšší diváckou sledovaností. Žalovaná je proto přesvědčena, že se nedopustila dvojího přičítání, pokud se v části odůvodnění věnující se hodnocení kritérií zabývala hodnocením přestupku jako takového, jeho postavením v kontextu zákona apod., kdy jej shledala jako středně závažný. Je zjevné, že každý přestupek dosahuje jiné intenzity a Rada je povinna při rozhodování o výši pokuty vzít povahu přestupku v potaz. Odlišnou závažnost jednotlivých skutkových podstat přestupků nelze ignorovat.
15. Žalovaná nesdílí názor žalobce, že časový rozsah tvrzeného protiprávního jednání musí být hodnocen nikoli ve vztahu k celé délce teleshoppingu, ale pouze ve vztahu k součtu doby trvání jednotlivých „závadných“ sdělení moderátorky, který činí maximálně několik desítek vteřin. Žalovaná hodnotí protiprávní jednání vždy v určitém vymezeném celku vysílání, například v rámci jednoho obchodního sdělení (případně samostatně stojící části obchodního sdělení, jestliže se jedná o dlouhé, několikahodinové teleshoppingové bloky s mnoha nabídkami), reportáže, pořadu apod. Takovou část vysílání pak hodnotí jako celek a „nesčítá“ stopáž jednotlivých závadných sdělení. V projednávaném případě žalovaná hodnotila pouze ty úseky vysílání, kde probíhala nabídka šperků z kolekce Glenn Lehrer, které moderátorky prezentovaly jako šperky ručně vyrobené Glennem Lehrerem, a divák byl tak po celou dobu nabídky uváděn v omyl o povaze nabízeného produktu. Nelze se omezit na konstatování, že k porušení zákona došlo pouze tehdy, když moderátorky pronášely tvrzení o ruční práci Glenna Lehrera, a zbytek sdělení byl v pořádku.

16. Co se týče výše pokuty, žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí konkrétně a individuálně zhodnotila všechny relevantní podklady a individuální okolnosti daného případu, rovněž tak všechna zákonná kritéria pro určení výše pokuty. Na základě svého správního uvážení, které srozumitelně odůvodnila, uložila žalobci pokutu ve výši 200 000 Kč. V žádném případě nelze tvrdit, že se jedná o pokutu nepřiměřeně vysokou či likvidační. Judikaturu Nejvyššího správního soudu není dle mínění žalované možné vykládat natolik extenzivně, že by žalovaná měla z moci úřední povinnost při každém ukládání pokuty podrobně zkoumat finanční situaci pachatele přestupku a podle tohoto mu ukládat nižší či vyšší pokuty. Zkoumat finanční situaci pachatele je na místě tehdy, jestliže v průběhu správního řízení vyjdou najevo okolnosti, které významně svědčí pro to, že by ukládaná pokuta byla pro pachatele likvidační. To se však v daném řízení nestalo; žalobce nikdy neuvedl nic o své finanční situaci a žalovaná neshledala důvod, proč by měla v tomto konkrétním případě ze své úřední povinnosti tyto skutečnosti zkoumat. V průběhu řízení o přestupku jí nebyla známa žádná skutečnost, která by měla svědčit pro to, že případná pokuta za daný přestupek by měla být pro žalobce likvidační a z jakých důvodů. Žalobce ani v žalobě nedoložil, na základě jakých objektivních skutečností považuje uloženou pokutu za likvidační.
17. Žalovaná své vyjádření k žalobě uzavřela tím, že neshledává ani žádný důvod pro moderaci uložené pokuty.
18. Při ústním jednání před soudem setrvali účastníci řízení na svých dosavadních podáních a procesních stanoviscích; žádné další argumenty podstatné pro rozhodnutí ve věci samé neuvedli.
19. Podle § 1 odst. 2 zákona o regulaci reklamy reklamou se rozumí oznámení, předvedení či jiná prezentace šířená zejména komunikačními médii, mající za cíl podporu podnikatelské činnosti, zejména podporu spotřeby nebo prodeje zboží, výstavby, pronájmu nebo prodeje nemovitostí, prodeje nebo využití práv nebo závazků, podporu poskytování služeb, propagaci ochranné známky, 1a) pokud není dále stanoveno jinak.
20. Podle § 1 odst. 5 zákona o regulaci reklamy zadavatelem reklamy (dále jen "zadavatel") je pro účely tohoto zákona právnická nebo fyzická osoba, která objednala u jiné právnické nebo fyzické osoby reklamu.
21. Podle 2 odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy se zakazuje reklama, která je nekalou obchodní praktikou podle zvláštního právního předpisu; za takovou reklamu se nepovažuje umístění produktu v audiovizuálním díle nebo jiném zvukově obrazovém záznamu, splňuje-li podmínky stanovené jiným právním předpisem.
22. Podle § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele obchodní praktika je nekalá, je-li v rozporu s požadavky odborné péče a podstatně narušuje nebo je způsobilá podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele, kterému je určena, nebo který je jejímu působení vystaven, ve vztahu k výrobku nebo službě. Je-li obchodní praktika zaměřena na určitou skupinu spotřebitelů, posuzuje se podle průměrného člena této skupiny.

23. Podle § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele nekalou obchodní praktikou se rozumí zejména klamavé konání podle § 5 nebo klamavé opomenutí podle § 5a a agresivní obchodní praktika podle § 5b. Obchodní praktiky, které se považují za nekalé za všech okolností, jsou uvedeny v příloze č. 1 a 2 tohoto zákona.
24. Podle § 5 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele obchodní praktika se považuje za klamavou, pokud obsahuje věcně nesprávnou informaci a je tedy nepravdivá, což vede nebo může vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil.
25. Podle § 7b odst. 2 zákona o regulaci reklamy při posuzování, zda se jedná o nepovolenou srovnávací reklamu nebo o reklamu, která je nekalou obchodní praktikou, je orgán dozoru oprávněn požadovat na zadavateli reklamy předložení důkazů o správnosti skutkových tvrzení v reklamě, je-li takový požadavek přiměřený s ohledem na okolnosti případu nebo na oprávněné zájmy zadavatele reklamy nebo jiné osoby.
26. Podle § 7b odst. 3 zákona o regulaci reklamy orgán dozoru může považovat tvrzení v reklamě za nesprávná, jestliže důkazy požadované podle odstavce 2 nebyly poskytnuty ve stanovené lhůtě nebo v nezbytně nutném rozsahu.
27. Podle § 8a odst. 2 písm. b) zákona o regulaci reklamy právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako zadavatel dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 2 odst. 1 písm. b) zadá reklamu, která je nekalou obchodní praktikou.
28. Podle § 8a odst. 6 písm. c) zákona o regulaci reklamy za přestupek podle odstavce 2 lze uložit pokutu do 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. b) nebo k).
29. Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
30. Podle § 50 odst. 3 správního řádu správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.
31. Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb., při určení druhu správního trestu a jeho výměry se přihlédne zejména
- a) k povaze a závažnosti přestupku,
 - b) k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení,
 - c) k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem,
 - d) u pokusu přestupku k tomu, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo k dokonání přestupku, jakož i k okolnostem a důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo,
 - e) u spolupachatelů k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání přestupku,

- f) u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku,
- g) u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti,

- h) u právního nástupce k tomu, v jakém rozsahu na něj přešly výnosy, užitky a jiné výhody ze spáchaného přestupku, a v případě více právních nástupců k tomu, zda některý z nich pokračuje v činnosti, při které byl přestupek spáchán,
- i) u pokračujícího, trvajícího a hromadného přestupku k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.

32. Podle § 38 zákona č. 250/2016 Sb., povaha a závažnost přestupku je dána zejména
- a) významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen,
 - b) významem a rozsahem následku přestupku,
 - c) způsobem spáchání přestupku,
 - d) okolnostmi spáchání přestupku,
 - e) u fyzické osoby též druhem a mírou jejího zavinění, popřípadě pohnutkou, je-li tato známkou skutkové podstaty přestupku,
 - f) délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele,
 - g) počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku.
33. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
34. Předně je nutno zdůraznit, že mezi stranami není sporu o vizuální a zvukové podobě žalobcem zadaných teleshoppingových bloků odvysílaných ve dnech 4., 7. a 8. března 2019 na programu Televize Barrandov. Žalobce v žalobě nijak nezpochybnil, že moderátorky v nich prezentovaly divákům ty informace o nabízených špercích, které žalovaná citovala ve výroku I. napadeného rozhodnutí, a že screenshoty obrazovky, které jsou součástí odůvodnění napadeného rozhodnutí, zachycují záběry z posuzovaných teleshoppingových bloků.
35. Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, jak tvrdí žalobce. Žalovaná v něm srozumitelně vyložila důvody, na nichž je rozhodnutí zbudováno, shrnula podklady pro jeho vydání a uvedla úvahy, kterými se řídila při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, které na danou věc aplikovala. Napadené rozhodnutí tak obsahuje veškeré zákonem stanovené náležitosti (§ 68 odst. 3 správního řádu).
36. Závěr žalované, že předmětné teleshoppingové bloky odvysílané ve dnech 4., 7. a 8. března 2019 na programu Televize Barrandov obsahovaly věcně nesprávnou a tedy nepravdivou informaci, že všechny nabízené šperky z kolekce Glenn Lehrer jsou vyráběné přímo osobně a ručně světoznámým šperkařem Glennem Lehrerem, má dostatečnou oporu ve spise, a nejedná se tedy o pouhou domněnku správního orgánu, která navíc nebyla náležitě odůvodněna. Není pravdou, že by žalovaná přijala tento závěr toliko na základě nepodložených informací získaných prostřednictvím internetu. K jeho přijetí vedla

žalovanou celá řada zjištění zdokumentovaných ve správním spise, která pak žalovaná řádně popsala v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Předně to byly údaje o počtu vyrobených šperků inzerované na některých certifikátech zobrazených v průběhu vysílání, z nichž vyplývalo, že některé šperky byly vyrobeny v množství 50 kusů, což samo o sobě vedlo k důvodným pochybnostem, o tom, že jeden každý z nich byl vyroben osobně a ručně šperkařem Glennem Lehrerem. V těchto pochybnostech žalovanou oprávněně utvrdila nejen její další zjištění čerpaná z veřejně dostupných zdrojů, konkrétně z internetových stránek www.lehrerdesigns.com a facebookového profilu Glena Lehrera, na kterém je zmíněna spolupráce s obchodem Gemporia a též funkce Glena Lehrera ve společnosti Lehrer Designs, jejíž součástí je továrna v indickém Jaipuru, ale i vysvětlení samotného žalobce (doručené žalované dne 31.5.2019), v němž žalobce přiznal, že došlo k uveřejnění „nepřesných“ informací, neboť v posuzovaných se skutečně jednalo o šperky, které byly částečně vyrobeny pomocníky Glenna Lehrera, tedy nikoliv výlučně Glennem Lehrerem. K tomu všemu přistupuje zásadní skutečnost, že žalobce v průběhu navazujícího řízení o přestupku nepředložil jím avizované důkazy o správnosti skutkových tvrzení v reklamě, a žalovaná tak v souladu s § 7b odst. 3 zákona o regulaci reklamy mohla považovat zmíněná tvrzení o ruční výrobě šperků samotným Glenem Lehrerem za nesprávná.

37. Žalobcova námitka, v níž poukazuje na povinnost správního orgánu postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), a dále na povinnost správního orgánu i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobce (§ 50 odst. 3 správního řádu), není opodstatněná. V řízení, jež vyústilo ve vydání napadeného rozhodnutí, totiž důkazní břemeno stran prokázání správnosti skutkových tvrzení v reklamě tížilo na základě právní úpravy zakotvené v § 7b odst. 2 a 3 zákona o regulaci reklamy žalobce. Tato speciální právní úprava v posuzované věci modifikovala aplikaci vyšetřovací zásady, kterou je jinak řízení o uložení správní sankce ovládáno.
38. Jestliže žalobce v rámci svého vyjádření doručeného žalované dne 15.8.2019 deklaroval existenci důkazů prokazujících, že v teleshoppingu nabízené šperky byly skutečně vyrobeny Glenem Lehrerem, a za účelem provedení těchto důkazů požadoval nařízení ústního jednání, bylo na něm, aby tyto důkazy skutečně žalované předložil. To však žalobce neučinil, a žalovaná tak mohla při rozhodování ve věci samé oprávněně považovat sporná tvrzení v reklamě za nesprávná, neboť žádný důkaz opaku žalobce nepředložil. S ohledem na výše uvedené nemůže žalobce důvodně vytýkat žalované, že porušila zásadu materiální pravdy. To, že žalobce nevyloučil variantu, že nabízené šperky byly skutečně vyrobeny Glennem Lehrerem, na věci nic nemění. Bylo zákonnou povinností žalobce (a nikoliv žalované) plynoucí z § 7b odst. 2 a 3 zákona o regulaci reklamy, aby správnost této varianty věrohodnými důkazy prokázal. Z průběhu správního řízení nicméně vyplývá, že žalobce provedení důkazu výsledkem Glenna Lehrera, zástupců společnosti Gemporia či moderátorek pořadu k prokázání svých tvrzení žalované vůbec nenavrhl, a listinné důkazní prostředky, které označil ve vyjádření doručeném žalované dne 15.8.2019, nebyl schopen předložit.
39. K argumentaci, v níž žalobce poukazuje na povinnost žalované prokázat kromě samotné existence nekalé (klamavé) obchodní praktiky též její způsobilost podstatně ovlivnit

rozhodování spotřebitele do té míry, že může učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil, soud předně uvádí, že rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.11.2015 č.j. 2 As 218/2015 – 62, jehož se žalobce v této souvislosti dovolává, se vztahuje k předchozí právní úpravě obsažené v zákoně o ochraně spotřebitele, účinné do 27.12.2015. Celá řada ustanovení zákona o ochraně spotřebitele, mj. též ustanovení § 4 a § 5, doznala změn v důsledku novelizace provedené zákonem č. 378/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, který nabyl účinnosti 28.12.2015. S přihlédnutím k datu spáchání vytykaného protiprávního jednání žalovaná na danou věc správně aplikovala § 5 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném od 28.12.2015, podle kterého se obchodní praktika se považuje za klamavou, pokud obsahuje věcně nesprávnou informaci a je tedy nepravdivá, což vede nebo může vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil. K otázce věcné nesprávnosti, a tedy nepravdivosti informace předložené spotřebitelům v předmětných teleshoppingových blocích, že všechny nabízené šperky z kolekce Glenn Lehrer jsou vyráběné přímo osobně a ručně světoznámým šperkařem Glennem Lehrerem, se již soud vyjádřil shora. Co se týče toho, zda nepravdivost této informace mohla vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinili, žalovaná oprávněně zohlednila obsah předmětných teleshoppingových bloků a charakter nepravdivých informací o nabízených špercích, tedy zjištění plynoucí z dokazování, které v průběhu řízení provedla formou zhlédnutí záznamu teleshoppingových bloků, o čemž svědčí protokol o provedení důkazu ze dne 5.11.2019 založený ve spise. Soud plně přisvědčuje závěru, k němuž žalovaná na základě těchto zjištění v napadeném rozhodnutí dospěla, a sice že opakované uvádění nepravdivé informace, že všechny nabízené šperky z kolekce Glenn Lehrer jsou vyráběné přímo osobně a ručně světoznámým šperkařem Glennem Lehrerem, mohlo podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele, neboť pokud by divák nebyl opakovaně utvrzován, že všechny šperky vyrábí výhradně osobně světoznámý šperkař, že pak by zcela jistě důkladně zvážil, případně zcela přehodnotil své rozhodnutí tyto šperky zakoupit. Řečeno jinými slovy, spotřebitel, jemuž byla uvedena nepravdivá informace o výrobci šperku opakovaně předkládána, mohl na jejím základě učinit rozhodnutí ohledně koupě takového šperku, protože zatoužil vlastnit šperk vyrobený osobně světoznámým šperkařem. Nelze pochybovat o tom, že zmíněná informace byla spotřebitelům v předmětných teleshoppingových blocích prezentována právě proto, aby je přesvědčila o vysoké kvalitě nabízených šperků založené na osobě jejich původce a vzbudila v nich úmysl pořídit si právě takový jedinečný šperk. Tuto skutečnost žalovaná výslovně vyjádřila již ve výroku I. napadeného rozhodnutí, v jehož závěru uvedla, že spotřebitel se po zhlédnutí teleshoppingu domnívá, že všechny nabízené šperky z kolekce Glenn Lehrer jsou vyrobeny přímo osobně tímto světoznámým šperkařem, a je tímto motivován k rozhodnutí o koupi zboží.

40. Lze shrnout, že k tomu, aby žalovaná učinila závěr o způsobilosti nepravdivé informace o nabízených špercích vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě tohoto zboží, které by jinak neučinil, postačovalo zjištění žalované o obsahu předmětných teleshoppingových bloků a charakteru nepravdivé informace a nebylo zapotřebí za tímto účelem provádět jakékoliv další dokazování, např. prostřednictvím průzkumů spotřebitelské veřejnosti či zadáním znaleckého posudku.

41. Soud ve shodě s názorem žalované nesdílí přesvědčení žalobce, že unikátnost šperků spočívá i v jedinečném a patentovaném brusu Glenna Lehrera, kterým disponují i šperky vyrobené pouze s jeho spoluúčastí, takže obsah prezentovaných informací o původci šperků nemohl mít na rozhodování spotřebitelů podstatnější dopad. Unikátnost nabízených šperků dle informací prezentovaných v teleshoppingu spočívala nikoliv v tom, že disponují jedinečným a patentovaným brusem Glenna Lehrera, ale v tom že je jmenovaný světoznámý šperkař sám osobně vyrobil, což je podstatný rozdíl. Spotřebitelé tak mohli zcela legitimně očekávat, že pokud si nabízený šperk zakoupí, bude se jednat o šperk, který Glenn Lehrer skutečně sám vyrobil, a právě to (nikoliv pouhý způsob brusu) je mohlo výrazně motivovat k zakoupení takového šperku.
42. Opodstatněnými soud neshledal ani námitky, jimiž žalobce brojí proti nepřiměřeně vysoké, ba dokonce likvidační výši pokuty. Z napadeného rozhodnutí je zjevné, na základě jakých úvah týkajících se vyhodnocení jednotlivých kritérií, jež jsou dle zákona rozhodná pro určení výměry sankce, žalovaná stanovila konečnou výši pokuty. Tyto své úvahy žalovaná v napadeném rozhodnutí vyjádřila zcela srozumitelně a soud se s nimi v plném rozsahu ztotožňuje. K tomu je třeba zdůraznit, že kritéria vyjmenovaná v § 37 a 38 zákona č. 250/2016 Sb., jsou toliko demonstrativní (srov. užití slovo „zejména“). Není tedy třeba, aby správní orgán vyčerpávajícím způsobem přezkoumal naplnění každého z nich; účelem uvedených ustanovení je dát správnímu orgánu kritéria k potřebné individualizaci ukládané sankce tak, aby nebyla arbitrární a pouze obecně odůvodněná (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.6.2020, č.j. 1 As 80/2020 – 36).
43. V rámci námitek namířených proti nedostatečnému odůvodnění výše uložené pokuty žalobce odkázal též na § 61 odst. 2 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Soud k tomu uvádí, že v nyní posuzované věci nebyla žalovaná povinna řídit se tímto ustanovením, protože vedla řízení o přestupku podle zákona o regulaci reklamy, jehož se žalobce dopustil jako zadavatel reklamy, a nikoliv řízení o přestupku podle zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání.
44. Soud nepřisvědčil ani žalobnímu tvrzení o porušení zásady zákazu dvojího přičítání. Žalovaná v rámci úvah o výši pokuty nehodnotila v neprospěch žalobce jako přítěžující okolnost samotnou skutečnost, že v teleshoppingu byly užity nepravdivé informace, které mohly narušit ekonomické chování spotřebitele, ale za spíše přítěžující označila středně závažný význam zákonem chráněného zájmu, který byl vytýkaným přestupkem porušen. Význam chráněného zájmu je podle § 38 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., jedním z kritérií významných pro posouzení povahy a závažnosti přestupku, takže žalovaná byla povinna se jím zabývat. Význam chráněného zájmu, jímž je v daném případě zájem na tom, aby ekonomické chování spotřebitelů spočívající v jejich rozhodování o koupi zboží nebylo ovlivňováno (narušováno) tím, že jsou jim v reklamách překládány nepravdivé informace o nabízeném zboží, žalovaná v dané věci právem vyhodnotila jako středně závažný. Pokud tento závěr odůvodnila též líčením skutkových okolností daného případu, které dokládají, jakým způsobem došlo ze strany žalobce k narušení právě tohoto zákonem chráněného zájmu, nelze to považovat za nepřípustné zohlednění skutečnosti, která je znakem skutkové podstaty daného přestupku, tj. za porušení zásady dvojího přičítání.

45. Neopodstatněná je též žalobní námitka namířená proti závěru žalované o nikoliv zanedbatelném rozsahu protiprávního jednání žalobce, který žalovaná v napadeném rozhodnutí odůvodnila poukazem na stopáž konkrétních úseků teleshoppingového bloku, kdy probíhala nabídka šperků z kolekce Glenn Lehrer s tím, že se jedná o časové úseky, které sice nejsou v rámci 24hodinového vysílání programu významně rozsáhlé, ovšem na druhé straně se nejedná ani o „standardní“ obchodní sdělení se stopáží 30 vteřin. Tuto skutečnost žalovaná v rámci úvah o výši pokuty zhodnotila jako mírně přítěžující. Soud nesdílí názor žalobce, že časový rozsah vytýkaného protiprávního jednání musí být hodnocen nikoli ve vztahu k celé délce televizního pořadu (míněno zřejmě úseku teleshoppingového bloku, kdy probíhala nabídka šperků z kolekce Glenn Lehrer), ale pouze ve vztahu k době trvání jednotlivých závadných sdělení moderátorky, který činí maximálně několika desítek vteřin. Úseky teleshoppingu, během kterých byly divákům (spotřebitelům) prezentovány nepravdivé informace o původci nabízených šperků, nelze oddělovat od dalších úseků týkajících se nabídky totožných šperků, neboť spolu úzce souvisí. Tato jejich vzájemná souvislost a propojenost je dána totožným předmětem reklamy, tj. konkrétními nabízenými šperky, k nimž se jednotlivé informace ovlivňující spotřebitele ve svém celku upínaly. Žalovaná proto právem hodnotila z časového hlediska pouze ty úseky vysílání, během kterých probíhala nabídka šperků z kolekce Glenn Lehrer, neboť tyto šperky moderátorky mimo jiné prezentovaly též jako šperky ručně vyrobené Glennem Lehrerem, a divák byl tak po celou dobu nabídky uváděn v omyl o povaze nabízeného produktu.
46. Tvrzení, že výše pokuty je pro něj likvidační, žalobce v řízení před soudem zcela ničím nedoložil. Pouhé v žalobě deklarované subjektivní přesvědčení žalobce, že riziko likvidačního působení pokuty v jeho případě nelze zcela vyloučit, k prokázání likvidačního charakteru uložené sankce v žádném případě nepostačuje.
47. Jak vyplývá z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č.j. 1 As 9/2008-133, které obsáhle pojednává o přihlížení k osobním a majetkovým poměrům pachatele přestupku či jiného správního deliktu, předpokládá se určitá součinnost pachatele k případnému zjištění jeho osobních a majetkových poměrů [cit. *„bude tedy záležet především na účastníku řízení, zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační důsledky, tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží či umožní správnímu orgánu, aby ověřil jejich pravdivost (...)“*]. Žalobce, přestože byl v oznámení o zahájení řízení o přestupku ze dne 25.6.2019 vyrozuměn o tom, že za daný přestupek lze uložit pokutu až ve výši 5 000 000 Kč, ve správním řízení netvrdil žádné skutečnosti, ze kterých by bylo možné dovodit, že by pro něj mohlo být uloženo pokuty likvidační. Okolnosti daného případu (charakter obchodní činnosti žalobce spočívající v prodeji luxusních šperků z drahých kovů a kamenů, opakované nepochybně úplatné zadávání teleshoppingu v celoplošném vysílání televizního programu Televize Barrandov) naopak nasvědčovaly příznivé ekonomické situaci žalobce a vylučovaly možný likvidační charakter pokuty. Za těchto okolností nebylo povinností správního orgánu, aby se sám z vlastní iniciativy zabýval podrobným zjišťováním majetkových poměrů žalobce.
48. Není pochyb o tom, že uložení sankce musí pro pachatele představovat negativní důsledek jeho protiprávního jednání, neboť jediné tak může mít požadovaný represivní i výchovný

účinek. Závažnost protiprávního jednání, za které byl žalobce v projednávané věci sankcionován, je obecně vyjádřena horní hranicí sazby pokuty, kterou zákon s tímto jednáním spojuje a která podle § 8a odst. 6 písm. c) zákona o regulaci reklamy činí 5 000 000 Kč. Žalobci ve výsledku uložená pokuta se přitom pohybuje při samé dolní hranici zákonné sazby, představuje toliko 4 % z maximální možné sazby, a již z tohoto důvodu ji není možné označit za nepřiměřeně vysokou či dokonce likvidační.

49. Soud k tomu dodává, že stanovení výše pokuty je zpravidla věcí správního uvážení správního orgánu, který sankci ukládá. Správní uvážení přitom obecně podléhá pouze omezenému soudnímu přezkumu, kdy soud zkoumá pouze to, zda správní orgán nevybočil z mezí a hledisek stanovených zákonem, jestli jeho uvážení je v souladu s pravidly logického usuzování, zda bylo učiněno na podkladě dostatečně zjištěného skutkového stavu, eventuálně jestli se správní orgán nedopustil zneužití správního uvážení (viz rozsudek NSS ze dne 9.7.2014 č.j. 1 As 82/2014-38). V posuzované věci soud nezjistil, že by žalovaný správní orgán při uložení sankce žalobci vybočil z mezí a hledisek stanovených zákonem, nebo že by z jeho strany došlo ke zneužití správního uvážení. Uvážení žalovaného správního orgánu stran výše pokuty je zcela v souladu s pravidly logického usuzování a bylo učiněno na podkladě dostatečně zjištěného skutkového stavu.
50. O upuštění od trestu nebo o jeho snížení v mezích zákonem dovolených může soud v souladu s § 78 odst. 2 s.ř.s. rozhodnout pouze tehdy, byl-li trest uložen ve zjevně nepřiměřené výši, k čemuž ale v projednávané věci nedošlo. Jak již bylo soudem konstatováno shora, žalovaná náležitě posoudila kritéria rozhodná pro určení výše pokuty, řádně přihlédla ke zjištěným přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a své úvahy ohledně výměry sankce v napadeném rozhodnutí náležitě odůvodnila. Žalobci ve výsledku uložená pokuta, která dosahuje pouhých 4 % maximální možné sazby, nijak nevybočuje z mezí stanovených zákonem, je přiměřená okolnostem případu a je způsobilá splnit svůj účel. Nejedná se tak o sankci nepřiměřenou, tím méně o sankci zjevně nepřiměřenou. Podmínky pro její moderaci soudem v podobě snížení či dokonce upuštění od jejího uložení tudíž nebyly splněny.
51. Protože soud v projednávané věci neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
52. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalované žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 2. prosince 2021

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu